

men stadig er smittede. Herved stiger det Antal smittede Besætninger, som til Stadighed findes, meget betydeligt, og det er, naar ogsaa Hensyn tages til Resultaterne af de særlig gennem den sidste halve Snes Aar i stort Antal foretagne orienterende Blodundersøgelser af Besætninger Landet over, ikke urimeligt at antage, at til Stadighed omkring 20 pCt. af Landets Besætninger eller ca. 40 000 Besætninger — og heri findes særlig de store Besætninger repræsenteret — huser Smitten i mere eller mindre aktiv Form.

Ifølge en af Veterinærdirektoratet pr. 1. Juli 1945 foretaget Opgørelse over Resultatet af orienterende Blodprøvning gennem de senere Aar i 441 af Landets Mejerikredse (altsaa lidt over en Fjerdedel af samtlige Mejerikredse), hvorved godt 51 000 Besætninger blev undersøgt, viste det sig, at omtrent 11 000 af disse eller 21 pCt. af Besætningerne var smittede.

Infektionsprocenten laa for godt 11 000 Besætninger paa Sjælland paa 20, for henved 5 000 Besætninger i Maribo Amt paa 30, for godt 17 000 Besætninger i de fynske Amter paa 21, og for Øerne som Helhed paa 22. For godt 18 000 Besætninger i Jylland fandtes en Infektionsprocent paa 20. Infektionsprocenten kan variere betydeligt fra Mejerikreds til Mejerikreds i samme Landsdel. Der er fundet op til 57 pCt. inficerede Besætninger i en enkelt Mejerikreds.

Desuden haves Kendskab til 55 Mejerikredse, som indgaar i særlige Forsøgsomraader (Bornholm, Ærø, Taasinge, Samsø, nogle Mejerikredse paa Fyn og i Jylland), hvor Veterinærdirektoratet ved Hjælp af Pengemidler fra „Kødlovene“ (første Gang ved Lov Nr. 267 af 22. December 1936) har foretaget Bekæmpelsesforsøg. *) I disse Forsøgsomraader, som omfatter henved 8 000 Besætninger, fandtes en Infektionsprocent paa 23 pCt. af Besætningerne. Infektionsprocenten ved den orienterende Undersøgelse var imidlertid højst forskellig i de forskellige Omraader, idet Procenten varierede fra 2—40 (i disse Omraader er samtlige Besætninger undersøgt, medens det for de øvrige Omraader gælder, at samtlige Besætninger, der hører til en Mejerikreds, kun i et vist Omfang har meldt sig til Undersøgelse, hvilket medfører en vis Usikkerhed ved Bedømmelsen af Smittens Udbredelse).

Smittens Udbredelse i den enkelte Besætning var, som det kunde ventes, meget forskellig. En Opgørelse heraf viste, at 30 pCt. af samtlige blodundersøgte Besætninger kun indeholdt 1 Reagent (1 smittet Dyr) ved den orienterende Undersøgelse, 16 pCt. havde 2 Reagenter, 11 pCt. 3 Reagenter, og 43 pCt. havde 4 Reagenter og derover. Udsigten til hurtigt at rense omkring Halvdelen af Besætningerne eller mere ved Udsættelse af et ringe Antal Dyr maa derfor siges at være stor (hvad de foreløbige Resultater ogsaa har vist). Det Antal Besætninger, i hvilke der maa foretages en mere betydelig Indsats for Bekæmpelsen, reduceres derved betydeligt, men dog uden at reducere Smittefaren i samme Grad, idet selv Besætninger med kun 1 Reagent før eller senere kan frembyde Smittefare.

Efter en skønsmæssigt foretaget Beregning skulde Tilgangen af Besætninger saavel med nykonstaterede Kastningstilfælde som med Kastningssmitte diagnosticeret paa anden Maade (Blodprøver) aarlig være ca. 10 000 eller 5 pCt. af Landets Besætninger, medens klinisk Kastning formentlig forekommer i henved 20 000 Besætninger (10 pCt.), heri medregnet saavel nykonstaterede Kastningstilfælde som Kastningstilfælde efter tidligere Diagnosticering. Det er en almindelig Erfaring, som ogsaa støttes gennem de foretagne Undersøgelser, at forholdsmæssigt er betydelig flere af de store end af de mindre Besætninger smittet. Der kan derfor ikke af de angivne procentvise Oplysninger for de undersøgte Besætninger sluttes noget bestemt med Hensyn til det procentvise Antal smittede Dyr i Landet. Det maa antages, at dette Antal vil være en hel Del over det for smittede Besætninger angivne.

Hvorvidt Smitsotens Udbredelse i Landet er blevet mindre eller større, siden Smitsoten første Gang optoges i Lovgivningen (14. April 1920) er vanskeligt at bedømme helt sikkert. Gennem mange Aar var der i hvert Fald ikke Grund til at antage, at Udbredelsen var blevet mindre. Da Sygdommen i Modsætning til det almindelige Forhold ved Tuberkulosen vil forsvinde af en hel Del af Besætningerne af sig selv, er der en vis Tendens til Ligevægt mellem Selvrensning og Nyinfektion, og de foreliggende Oplysninger, særlig gennem Laboratorieundersøgelsen af Efterbyrdsprøver (se foran), viser da ogsaa

*) Se: Gerh. Petersen og B. Seit: Den smitsomme Kalvekastning. Offentliggjort i Maanedsskrift for Dyr læger, 56: 177—240 (1944). Aage Suurballe: Fra Kastningsbekæmpelsens Omraade. Offentliggjort i samme Maanedsskrift, 57: 317—419 (1945).